

Φεστιβάλ Επταπυργίου, Ένας αιώνας σε μια μέρα , μια παράσταση που έφερε δάκρυα στα μάτια

anastasiosskepseis.blogspot.com/2019/07/blog-post.html

γράφει ο **Τάσος Ορφανίδης** ως θεατής
φωτογραφίες του **Τάσου Θώμογλου**

Ένα κουβάρι συναισθημάτων , ιστορίες που απλώνονται στη γη κάτω από το βλέμμα του ουρανού. Ο θάνατος φέρνει κατάματα τη ζωή , η αδικία σπιλώνει την αλήθεια και το ψέμα κυρίαρχο παντού ως ένας δεσμώτης , των ζακουστών φυλακών του Γεντί Κουλε.

Ένας αιώνας σε μια μέρα , η διαχρονική διαδρομή από τη Σμύρνη μέχρι τη Θεσσαλονίκη του σήμερα, στα ντουβάρια του φρουρίου Επταπυργίου.

Ποινικοί και πολιτικοί κρατούμενοι ανταμώνουν τη μοίρα τους, διασχίζοντας τους διαδρόμους της ζωής τους, μέσα στα μουντρούμια των φυλακών . Ένα ακορντεόν, ένα βιολί κι ένα τρίχορδο μπουζούκι, περνάνε μέσα από τις νότες τους τα συναισθήματα και τα όνειρα των καταπονημένων, που φυλάσσονται στις βαλίτσες τους μέχρι που θάρθει η ώρα να ελευθερωθούν.

Ξεβρακώθηκε το σύστημα από την εισαγγελέα Γιαταγάνα , που είχε τα κότσια να παλέψει με το κατεστημένο, για να πετάξει τα κλειδιά των φυλακών 100 χρόνια μετά.

Μία παράσταση παραγωγής του ΚΘΒΕ, που συγκλόνισε τους 800 και πλέον θεατές, στήθηκε με μεράκι από την Εύη Σαρμή που είχε τη σύλληψη και τη σκηνοθεσία.

Η διαχρονική διαδρομή 100 χρόνων δόθηκε με ευαισθησία, τα συναισθήματα έπιαναν από το χέρι τον καθένα μας και τον οδηγούσαν πάνω στη σκηνή, να γίνουμε ένα στον χορό και στο τραγούδι, να ενσωματωθούμε μέχρι να έρθει και για εμάς η προσωπική ελευθερία, μέσα από ένα δάκρυ που κύλισε άφοβα.

Ο αριστοτεχνικός τρόπος της καταγραφής των γεγονότων, σε μία μεγάλη χρονικά διαδρομή, χωρίς να κουράζει τον θεατή αλλά να τον κάνει μέρος του, ήταν το μεγάλο στοίχημα της παράστασης.

Εξαιρετικό το σύνολο των 13 ηθοποιών, ενώ θεώρησα ευρηματικές τις παρεμβάσεις μουσικών στο ρόλο που τους δόθηκε, αφήνοντας ένα τόνο θλίψης, πόνου, χαράς και συγκίνησης.

Μου άρεσε πολύ η σκηνή του Μανώλη Αναγνωστάκη με τον Χρόνη Μίσιο. Όπως επίσης η σύμπνοια πολιτικών και ποινικών όταν εκφράζεται με αφορμή την μπάλα. Πιάσε και το τρίχορδο μουζούκι παρέα με την ηλεκτρική κιθάρα, στην αφήγηση των γεγονότων. Τον χαφιέ των φυλακών που διαχρονικά γίνεται δοσίλογος.

Ιστορίες μικρές και μεγάλες και κάθε τόσο έφευγε το βλέμμα μου στους θεατές, να σκουπίζουν με την ανάποδη του χεριού τα βρεγμένα μάτια τους, ανάμεσα σε χειροκροτήματα θέρμης και αμηχανίας !!

Εύγε, ένα μεγάλο εύγε !!

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ: Σύλληψη - Σκηνοθεσία: Εύη Σαρμή, Κείμενο - Επιλογή τραγουδιών: Νίκος Δημητρόπουλος, Εικαστική επιμέλεια: Σοφία Τσιριγώτη, Μουσική επιμέλεια-Σύνθεση: Γιάννης Τσεμπερλίδης, Κινησιολογική επιμέλεια: Πολυξένη Σπυροπούλου, Φωτισμοί: Στέλιος Τζολόπουλος, Μουσική διδασκαλία: Χρύσα Τουμανίδου, Βοηθός σκηνοθέτη: Κατερίνα Μάγια Ανδριανού, Οργάνωση παραγωγής: Φιλοθέη Ελευθεριάδου

Παίζουν: Μαριάννα Αβραμάκη, Ιορδάνης Αϊβάζογλου, Μάρκος Γέττος, Γιώργος Δημητριάδης, Χρήστος Διαμαντούδης, Γιάννης Μαστρογιάννης, Χρήστος Παπαδημητρίου, Χάρης Παπαδόπουλος, Άλκης Σπυρόπουλος, Πολυξένη Σπυροπούλου, Χρύσα Τουμανίδου, Γιάννης Τσεμπερλίδης, Δημήτρης Τσεσμελής

Παραγωγή: ΚΘΒΕ

Διοργάνωση: Κέντρο Πολιτισμού Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας

φωτογραφία της παράστασης από την ανάρτηση τη σελίδα της εφορείας αρχαιοτήτων Πόλης Θεσσαλονίκης